

[Valdemar Thomsen.]

Del af dem, som synes at have Arbejdernes Tillid. Statsministeren har en Gang her i Salen ved en Forhandling netop om dette Spørgsmaal sagt, og det skal nok passe, at et saadant Samarbejde vil gaa uden om min Person. Det er da ogsaa fuldstændig underordnet — for øvrigt er der vel, medmindre Statsministeren kender sin Besøgestid, en ikke helt ringe Fare for, at Begivenhederne kan blive stærkere end Statsministeren. Nej, det afgørende maa være, at der kan blive et Samarbejde virkelig paa lige Fod.

I den Henseende tror jeg ikke, som jeg tidligere har nævnt, at Bonden vil være smaalig, forudsat at han mærker, der er en ærlig Vilje til en retfærdig Løsning, og forudsat at man vil gaa ind for det Krav, som i Landbruget er ved at vokse sig stærkt, Kravet om rene Linier i den offentlige Administration. Mon der ikke vil være noget for Statsministeren og for Regeringen at lære af De forenede Stater. Netop i Morgenbladet for i Dag ser man proklameret, at Regeringens Hovedformaal er en højere Levestandard, en retfærdigere Fordeling af Civilisationens Goder og en Stabilisering af Nationens Købekraft.

Desværre vil den afgørende Ændring herhjemme næppe foregaa, før Landbruget virkelig formaar at gøre sig gældende som Erhverv. Men det synes jeg maa siges: Det er Statsministeren, der har Ansvaret, hvis der ikke virkelig bliver gjort en Indsats. Mit højeste Ønske — det erkender jeg aabent og ærligt — med Hensyn til det politiske Arbejde, er, at der maa blive banet Vej for det Samarbejde, der er talt saa meget om, men gjort saa uendelig lidt for, og naturligvis under saadanne Former, at der med Rette kan tales om et nyt og bedre Danmark, hvor man baade forstaar at skabe Værdier og fordele Byrder og Goder i et rimeligt Forhold, og saaledes — hvad det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har givet Udtryk for —, at Lønnen kommer til at staa i Forhold til Arbejdets Værdi.

Paa den anden Side — ogsaa i den Henseende skal der ikke være nogen Tvivl —: Agter man at opretholde det økonomiske Misforhold, der blev Aarsag til Landbrugets Ruin, saa maa man — og tro nu endelig ikke, at en tilfældig Konjunktursvingning klarer Sagen — i hvert Fald regne med mit Parti som en uforsonlig Modstander, der ikke vil forsømme nogen Lejlighed til at animere Landbruget til med alle til Raadighed staaende Midler at tiltvinge sig, om det bliver nødvendigt tiltvinge sig, økonomisk

Ligeret. Jeg tror, at man vil staa sig ved i paakommende Tilfælde at regne med Landbrugets økonomiske Magt som en vigtig Faktor i det fremtidige politiske Spil. Landbruget vil ikke, trods den Uret, der er begaaet, Kamp for Kampens Skyld, men kun for at sætte Retten i Urettens Sted.

Statsministeren staar nu paa sit Livs Højdepunkt med Hensyn til Magt og Myndighed, og derfor maa han sikkert føle den forfærdende Arbejdsløshed, Landbrugets økonomiske Tilbagegang og Deklassering som en Forsmædelse. Det er dog i Virkeligheden det arbejdende Folk, det her drejer sig om. Jeg kunde, ikke mindst for Landets Fremtids Skyld, unde Statsministeren en bedre Skæbne. Det ligger efter min bestemte Overbevisning i Statsministerens egen Haand, om Afslutningen paa hans store politiske Arbejde skal svare nogenlunde til den Succes, han har haft som Politiker og Statsmand, og derfor siger jeg til Statsministeren:

Lad os faa Flaget op og komme
ud at sejle,

det er en Tort, en Landsens Skam
at ligge her og krepje.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem betegnede visse Afsnit af den højtærede Statsministers Tale som Vrøvl og som oplagt Falsum. Jeg paataler disse Udtryk som ikke værende parlamentariske.

Hans Hansen (Rørby): Det er gaaet omtrent som det plejer at gaa ved Finanslovdebatterne her i Tinget. Den Opposition, der er ført frem af Partierne — og jeg vil gerne her straks bemærke, at Retsforbundet har ikke deltaget i Oppositionen paa den Maade —, har samtidig kritiseret Regeringens Politik, Dyrtiden, de høje Skatter, Gælden og Administrationen og, dels ved de samme Talere og dels ved andre ærede Talere af de samme Partier, kritiseret Regeringen, fordi den ikke har taget andre Opgaver op, Opgaver, som efter deres Mening var nødvendige.

Naar f. Eks. det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen taler om, at Staten skal destruere de forældede Fiskerfartøjer, eller naar det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft taler om, at Staten skal give højere Tilskud til Idrætten, saa er dette Udtryk for, at denne Opposition ikke er meget bevendt. Man kan ikke med Rette kritisere Regeringen for dens Administration eller fordi den bruger for mange Penge eller bruger Penge til Formaal, som Regeringspartierne har accepteret, naar det skal løbe ud i en Meningsløshed, nemlig den Meningsløshed, at